KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. oktober 2008

om den statsstøtte C 44/07 (ex N 460/07), som Frankrig påtænker at yde til FagorBrandt

(meddelt under nummer K(2008) 5995)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2009/485/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser ([1]) at have opfordret alle interesserede til at fremsætte deres bemærkninger, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 6. august 2007 modtog Kommissionen en anmeldelse fra Frankrig angående en omstruktureringsstøtte til FagorBrandt-koncernen.

(2) Ved brev af 10. oktober 2007 meddelte Kommissionen Frankrig, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for denne støtte.

(3) Kommissionens beslutning om at indlede procedure (åbningsbeslutningen) blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]). Kommissionen opfordrede alle interesserede til at fremsætte deres bemærkninger til den anmeldte støtte.

(4) Kommissionen modtog bemærkninger fra tre interesserede parter, nemlig to konkurrenter og støttemodtageren. Electrolux fremsatte bemærkninger ved brev af 14. december 2007. Efter et møde med Kommissionens tjenestegrene den 20. februar 2008 fremsatte denne virksomhed yderligere bemærkninger ved brev af 26. februar 2008 og 12. marts 2008. En konkurrent, der ønsker at forblive anonym, fremsatte bemærkninger ved brev af 17. december 2007 ([3]). FagorBrandt fremsatte bemærkninger ved brev af 17. december 2007. Kommissionen videresendte disse bemærkninger til Frankrig ved brev af 15. januar 2008 og 13. marts 2008 for at give Frankrig mulighed for at fremsætte sine bemærkninger hertil og modtog disse bemærkninger dels ved et brev af 15. februar 2008 og dels i form af et dokument fremlagt på mødet den 18. marts 2008 (se nedenfor).

(5) Ved brev af 13. november 2007 fremsatte Frankrig sine bemærkninger til Kommissionens indledning af proceduren i sagen. Den 18. marts 2008 fandt der et møde sted mellem Kommissionens tjenestegrene, de franske myndigheder og FagorBrandt. Efter dette møde fremsendte de franske myndigheder oplysninger ved brev af 24. april 2008 og 7. maj 2008. Et nyt møde fandt sted mellem de samme parter den 12. juni 2008. Efter dette møde fremsendte de franske myndigheder oplysninger ved brev af 9. juli 2008. Den 15. juli 2008 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger, som de franske myndigheder fremsendte den 16. juli 2008.

2. BESKRIVELSE

(6) Den her omhandlede støtte er en omstruktureringsstøtte. Det budgetterede støttebeløb udgør 31 mio. EUR. Midlerne kommer fra det franske økonomi-, finans- og beskæftigelsesministerium.

([1]) EUT C 275 af 16.11.2007, s. 18.
([2]) Se fodnote 1.
([3]) Den pågældende havde telefonisk og ved brev af 16. december 2007 anmodet om en forlængelse af enmånedsfristen for fremsættelse af bemærkninger, hvilket Kommissionen ikke modsatte sig.

(7) Støttemodtageren er FagorBrandt SA, som har flere produktions- og markedsføringsdatterselskaber. Koncernen (FagorBrandt) ejes indirekte af Fagor Electrodomésticos S. Coop (Fagor), som er et spansk andelsselskab. Dette andelsselskabs kapital er spredt på ca. 3 500 andelshavere (medarbejdere), hvoraf ingen kan eje over 25 % af andelsselskabets kapital.

(8) Fagor tilhører selv andelsselskabsgruppen Mondragón Corporación Cooperativa (MCC), der er en sammenslutning af juridisk og økonomisk selvstændige andelsselskaber. Fagor indgår i husholdningsdivisionen i MCC's industrisektorgruppe.

(9) FagorBrandt havde i 2007 en omsætning på 903 mio. EUR. Koncernen er aktiv inden for alle kategorier af hårde hvidevarer, som omfatter tre overordnede produktgrupper, nemlig vask (opvaskemaskiner, vaskemaskiner, tørretumblere, vaske- og tørremaskiner), køl og frys (køleskabe, frysere) samt madlavning (traditionelle ovne, mikrobølgeovne, komfurer, kogeplader, emhætter).

(10) Afsnit 2.1 i åbningsbeslutningen indeholder en mere indgående beskrivelse af den støttemodtagende virksomhed og årsagerne til dens vanskeligheder.

3. ÅRSAGERNE TIL PROCEDURENS INDLEDNING

(11) Den tvivl, Kommissionen gav udtryk for, beroede på følgende fem forhold: i) risikoen for omgåelse af forbuddet mod omstruktureringsstøtte til nyoprettede virksomheder, ii) risikoen for, at forpligtelsen til at tilbagebetale den uforenelige statsstøtte ville blive omgået, iii) tvivl om, hvorvidt virksomheden igen ville blive levedygtig på længere sigt, iv) utilstrækkelige kompenserende foranstaltninger, og v) tvivl om, hvorvidt statsstøtten var begrænset til det nødvendige minimum, især i relation til støttemodtagerens eget bidrag.

3.1. **Risikoen for omgåelse af forbuddet mod omstruktureringsstøtte til nyoprettede virksomheder**

(12) FagorBrandt blev oprettet i januar 2002 og var følgelig ifølge punkt 12 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (omstruktureringsrammebestemmelserne) ([4]) en nyoprettet virksomhed indtil januar 2005, dvs. i tre år efter dens oprettelse. Det betyder, at såvel på det tidspunkt, hvor virksomheden nød godt af skattefritagelsen efter den franske skattelovs § 44 f) (§ 44 f)-støtten), som da Kommissionen erklærede denne støtte uforenelig med fællesmarkedet og påbød tilbagebetaling ([5]), var FagorBrandt en nyoprettet virksomhed. I henhold til punkt 12 i omstruktureringsrammebestemmelserne måtte der derfor ikke ydes omstruktureringsstøtte til den. Forsinkelsen i Frankrigs tilbagesøgning af den støtte, der i december 2003 blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet indtil det øjeblik, hvor virksomheden ikke længere var en nyoprettet virksomhed og derfor var berettiget til at modtage omstruktureringsstøtte, kunne udgøre en omgåelse af forbuddet i omstruktureringsrammebestemmelsernes punkt 12.

3.2. **Risikoen for omgåelse af pligten til at tilbagebetale den uforenelige statsstøtte**

(13) I betragtning af, at den anmeldte støtte i vid ustrækning ser ud til at skulle anvendes til at finansiere tilbagebetalingen af § 44 f)-støtten, udtrykte Kommissionen betænkeligheder ved, at den anmeldte støtte kunne føre til en omgåelse af pligten til tilbagebetaling af denne uforenelige støtte og gøre tilbagebetalingspligten indholdsløs og virkningsløs.

3.3. **Tvivlen om virksomhedens langsigtede rentabilitet**

(14) Kommissionen udtrykte tvivl om, hvorvidt virksomhedens langsigtede rentabilitet ville blive genoprettet. På baggrund af, at omsætningen for 2007 forventedes at stige med ca. 20 % i forhold til året før, ønskede den at få oplyst, hvad disse forventninger byggede på. Desuden hæftede Kommissionen sig ved, at det af omstruktureringsplanen ikke fremgik, hvordan FagorBrandt agtede at klare tilbagebetalingen af den uforenelige støtte, som virksomhedens italienske datterselskab havde modtaget.

3.4. **Utilstrækkelige kompenserende foranstaltninger**

(15) Kommissionen udtrykte desuden tvivl om, hvorvidt det kunne accepteres, at der ikke ville blive iværksat flere kompenserende foranstaltninger end dem, der allerede var truffet som led i omstruktureringsplanen. Kommissionen henviste i den forbindelse til følgende:

i) støttemodtagere, der opfylder kriterierne for at blive betragtet som »store virksomheder«, skal ifølge omstruktureringsrammebestemmelserne (punkt 38-41) træffe kompenserende foranstaltninger

ii) uden støtten ville FagorBrandt forsvinde fra markedet, og hovedparten af FagorBrandts konkurrenter er europæiske virksomheder. At FagorBrandt forsvandt fra markedet ville derfor sætte de europæiske konkurrenter i stand til at øge deres salg og produktion betydeligt

([4]) EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

([5]) Kommissionens beslutning 2004/343/EF af 16.12.2003 om Frankrigs støtteordning for overtagelse af kriseramte virksomheder (EUT L 108 af 16.4.2004, s. 38).

iii) det ser ud til, at størsteparten af de allerede iværksatte foranstaltninger ikke kan tages i betragtning som kompenserende foranstaltninger på grundlag af omstruktureringsrammebestemmelsernes punkt 40.

iv) Endelig understregede Kommissionen, at der ifølge de rammebestemmelser, der var gældende på det tidspunkt, hvor den behandlede Bull ([6])- og Euromoteurs ([7])-sagerne, som Frankrig påberåber sig, ikke var nogen pligt til at iværksætte kompenserende foranstaltninger. Den fremhævede desuden også andre væsentlige forskelle mellem de nævnte sager og den her foreliggende.

3.5. **Tvivl med hensyn til støttemodtagerens eget bidrag**

(16) Kommissionen gav endelig udtryk for tvivl om, hvorvidt betingelserne i omstruktureringsrammebestemmelsernes punkt 43-44 var opfyldt. For det første havde de franske myndigheder ikke indregnet tilbagebetalingen af § 44 f)-støtten i omstruktureringsomkostningerne, og for det andet havde de franske myndigheder ikke givet nogen forklaring på, hvorfra visse beløb, der blev medregnet under »støttemodtagerens eget bidrag«, stammede.

4. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

4.1. **Bemærkninger fra Electrolux**

(17) Electrolux oplyste, at virksomheden for at imødegå den globale konkurrence havde iværksat omfattende og meget bekostelige omstruktureringsplaner. For at bevare sin konkurrencedygtighed havde virksomheden været tvunget til at træffe drastiske foranstaltninger og bl.a. lukke otte fabrikker i Vesteuropa, hvis produktion hovedsagelig blev flyttet til andre eksisterende fabrikker i Europa og til nye fabrikker i Polen og Ungarn. Størsteparten af virksomhederne i hårdehvidevareindustrien har gennemført tilsvarende omstruktureringer. Elektrolux klagede derfor over, at FagorBrandt kunne få offentlig støtte til at imødegå en situation, som resten af industrien selv må klare uden tilsvarende hjælp. Støtten fordrejede konkurrencen på bekostning af andre virksomheder.

4.2. **Bemærkninger fra den anden konkurrent**

(18) Denne konkurrent, som ønsker at forblive anonym, fandt for det første ikke, at den planlagte støtte ville genoprette FagorBrandts rentabilitet på lang sigt. Konkurrenten mente, at der var behov for en omfattende industriel reorganisering for at sikre virksomhedens overlevelse. Men konkurrenten mente ikke, at FagorBrandt havde midlerne til at finansiere de nødvendige investeringer. Støtten ville heller ikke sætte FagorBrandt i stand til at nå op på den størrelse, der var nødvendig for at styrke virksomhedens forhandlingsposition over for de store distributører, som foretrækker at handle med leverandører, der står stærkere inden for Den Europæiske Union.

(19) For det andet fandt denne konkurrent, at støtten ikke var begrænset til det nødvendige minimum, da FagorBrandt kunne tilvejebringe de midler, der var nødvendige for virksomhedens omstrukturering, hos sin aktionær og det andelsselskab (MCC, hvori også banken Caja Laboral indgår), som denne aktionær tilhører.

(20) For det tredje fandt denne konkurrent, at støtten kunne påvirke konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstater. Størsteparten af sektorens virksomheder har en produktion i Europa og kan derfor betragtes som europæiske. De asiatiske og tyrkiske konkurrenter har kun nævneværdige aktiviteter inden for bestemte produkter. Desuden er FagorBrandt den femtestørste aktør i Europa og står stærkt på det franske, det spanske og det polske marked. Konkurrenten fandt derfor, at Kommissionen i mangel af kompenserende foranstaltninger ikke kunne erklære støtten for forenelig med fællesmarkedet.

(21) For det fjerde måtte der af Frankrigs og Italiens tidligere ulovlige støtte drages to konklusioner, nemlig dels at det med FagorBrandts vanskeligheder drejede sig om tilbagevendende problemer, som på sigt satte spørgsmålstegn ved virksomhedens fortsatte levedygtighed, og dels at den anmeldte støtte sandsynligvis ville blive brugt til at tilbagebetale den ulovlige støtte, hvilket var en omgåelse af påbuddet om tilbagebetaling.

4.3. **Bemærkninger fra FagorBrandt**

(22) Bemærkningerne fra FagorBrandt svarede stort set til bemærkningerne fra de franske myndigheder, som opsummeres i det følgende.

5. BEMÆRKNINGER FRA FRANKRIG

5.1. **Frankrigs bemærkninger angående åbningsbeslutningen**

(23) Hvad angår muligheden for en omgåelse af forbuddet mod statsstøtte til nyoprettede virksomheder, bestrider de franske myndigheder ikke, at FagorBrandt skulle betragtes som en »nyoprettet virksomhed« i de første tre år efter dens oprettelse, jf. punkt 12 i omstruktureringsrammebestemmelserne. Frankrig bemærker dog, at det først var i løbet af 2006, efter de vanskeligheder, der begyndte at opstå i 2004 og forværringen af virksomhedens finansielle situation siden 2005, altså i det femte år efter dens oprettelse, at spørgsmålet om eventuelt at yde statsstøtte til den blev aktuelt. Med andre ord havde virksomheden ikke nogen grund til at anmode om omstruktureringsstøtte, før den befandt sig i en situation, der retfærdiggjorde en sådan støtte, dvs. i løbet af 2006. Spørgsmålet om en eventuel tilsidesættelse af treårsreglen er derfor irrelevant.

([6]) Kommissionens beslutning 2005/941/EF af 1.12.2004 om Frankrigs statsstøtte til Bull (EUT L 342 af 24.12.2005, s. 81), nr. 55-63.
([7]) Kommissionens beslutning 2006/747/EF af 26.4.2006 om Frankrigs statsstøtte til Euromoteurs (C1/05 (ex. N 426/2004)) (EUT L 307 af 7.11.2006, s. 213), nr. 30-31 og 42.

(24) Hvad angår muligheden for, at den anmeldte støtte vil gøre tilbagebetalingspligten virkningsløs, henviste Frankrig til, at det ikke kun er tilbagebetalingspligten, der har gjort virksomheden kriseramt. De finansielle vanskeligheder begyndte faktisk i 2004, og situationen blev kraftigt forværret i 2005 og 2006. Som Kommissionen konkluderede i sin åbningsbeslutning, er virksomheden en kriseramt virksomhed i omstruktureringsrammebestemmelsernes forstand. Frankrig udleder heraf, at virksomheden derfor er berettiget til omstruktureringsstøtte, hvis de andre betingelser for en sådan støtte i øvrigt er opfyldt. Spørgsmålet om, hvorvidt virksomheden kunne overleve efter 2007 eller 2008, hvis den ikke skulle tilbagebetale støtten, er irrelevant, fordi den har pligt til at tilbagebetale støtten, og det har den haft siden vedtagelsen af Kommissionens beslutning om § 44 f)-støtten i 2003. Det er derfor helt klart de finansielle vanskeligheder, der retfærdiggjorde støtteanmodningen, og disse vanskeligheder skyldtes de omstruktureringsomkostninger, virksomheden allerede havde måttet afholde, den manglende afslutning af denne omstrukturering samt desuden alle de andre omkostninger, virksomheden måtte afholde, herunder tilbagebetalingen af støtten.

(25) Hvad angår genoprettelse af FagorBrandts langsigtede rentabilitet og de to tvivlsspørgsmål, der blev rejst i åbningsbeslutningen, fremsatte de franske myndigheder følgende bemærkninger. Den forventede omsætningsstigning på 20 % i 2007 i forhold til 2006 beroede hovedsagelig på den ændring af FagorBrandts aktivitetssfære, der skete i 2006. Med hensyn til den manglende indregning af tilbagebetalingen af den ulovlige støtte til det italienske datterselskab (ydet i forbindelse med Brandt Italias overtagelse af Ocean Spas aktiviteter inden for husholdningsapparater) oplyste de franske myndigheder, at denne tilbagebetaling ikke ventedes at ville påvirke virksomhedens rentabilitet, eftersom det endelige beløb, Brandt Italia skulle udrede, ventedes at ville ligge under [< 1 mio.] (*) EUR, idet det resterende beløb skulle betales af sælgeren af disse aktiviteter.

(26) Hvad angår de manglende kompenserende foranstaltninger gentog Frankrig, at virksomheden allerede i 2004 havde afhændet Brandt Components (Neversfabrikken). Virksomheden havde desuden nedbragt sin produktionskapacitet ved at indstille produktionen af kummefrysere og fritstående mikrobølgeovne. De franske myndigheder henviste desuden til, at støtten havde forårsaget ganske ubetydelige fordrejninger, hvilket mindskede behovet for kompenserende foranstaltninger. FagorBrandt sidder på [0-5] % af det europæiske marked, hvilket er en ganske lille markedsandel i forhold til virksomhedens største konkurrenter. De franske myndigheder finder i øvrigt, at virksomhedens tilstedeværelse på markedet er med til at forhindre, at der opstår en oligopolsituation. Under den formelle undersøgelsesprocedure foreslog Frankrig en række yderligere kompenserende foranstaltninger.

(27) Hvad angår Kommissionens tvivl angående støttens begrænsning til et minimum og støttemodtagerens eget bidrag, fremsatte de franske myndigheder følgende bemærkninger. Med hensyn til Kommissionens betænkeligheder ved, at tilbagebetalingen af støtten ikke var indregnet i omstruktureringsomkostningerne, anførte de franske myndigheder, at tilbagebetaling af en ulovlig støtte ikke i sig selv kan anses som en omstruktureringsomkostning. Med hensyn til »støttemodtagerens eget bidrag« (kaldet »effort propre« i anmeldelsen), oplyste de franske myndigheder, at der var tale om banklån.

(*) Omfattet af tavshedspligt.

5.2. **Frankrigs bemærkninger til bemærkningerne fra interesserede parter**

(28) Med hensyn til Electrolux' bemærkninger understregede Frankrig, at de omstruktureringsforanstaltninger Elektrolux og andre konkurrenter havde iværksat, ikke tog sigte på at rette op på en vanskelig økonomisk situation, men derimod på at styrke deres position på markedet for hårde hvidevarer. Frankrig fandt derfor ikke, at man kunne sammenligne FagorBrandt og dennes konkurrenter, der i øvrigt rådede over betydeligt større finansielle midler, fordi de var betydeligt større.

(29) Med hensyn til de bemærkninger angående FagorBrandts langsigtede rentabilitet, som den konkurrent, der ønskede at forblive anonym, havde fremsat, fremhævede de franske myndigheder først og fremmest, at FagorBrandt havde sat ind på i første omgang at dæmme op for tabene og styrke sin avance for på sigt at komme til at stå stærkere på markedet, bl.a. ved at udvikle […]. De franske myndigheder fandt i øvrigt, at FagorBrandt fortsat besad en reel F & U-kapacitet, som »sætter virksomheden i stand til at markedsføre innoverende produkter med høj værditilvækst.«

(30) Hvad angår påstanden om, at støtten ikke er begrænset til et minimum, da FagorBrandt kunne skaffe finansiering hos sine aktionærer, pegede de franske myndigheder på, at MCC ikke er et holdingselskab, men en andelsbevægelse. I denne andelsbevægelse er hvert enkelt andelsselskab selvstændigt, det gælder også Fagor og banken Caja Laboral, og beslutningerne træffes af deres andelshavere, som ejer dem. FagorBrandt kan derfor kun regne med finansiel støtte fra Fagor, og denne støtte er begrænset til Fagors aktuelle formåen. Overtagelsen af FagorBrandt resulterede i et likviditetstab for Fagor, som i dag ikke er i stand til at bidrage med større finansiering.

(31) For det tredje pegede de franske myndigheder i deres svar på påstanden om konkurrenceskadelige virkninger på en række modsigelser i den anonyme konkurrents bemærkninger. På den ene side hævdede denne konkurrent, at støtten påvirkede konkurrenceforholdene på det europæiske marked. Og på den anden side påstod den, at FagorBrandt var for lille i forhold til de store konkurrenter, hvilket udgjorde en risiko for FagorBrandts levedygtighed. Og med hensyn til mangelen på kompenserende foranstaltninger henviste de franske myndigheder til, at de allerede havde iværksat relevante kompenserende foranstaltninger og agtede at iværksætte yderligere sådanne foranstaltninger.

(32) For det fjerde anførte Frankrig som svar på de påstande, der var baseret på Frankrigs og Italiens tidligere ydelse af ulovlig støtte, at denne ulovlige støtte ikke blev ydet til et omstruktureringsprogram i virksomheden, men til en ordning, der skulle fastholde beskæftigelsen i landet. Frankrig pegede endvidere på, at der, som det fremgik af de oplysninger, FagorBrandt havde givet Kommissionen den 17. december 2007, ikke var nogen reel sammenhæng mellem den ydede støtte (ca. 20 mio. EUR netto efter skat) og den tidligere uforenelige støtte (ca. [25-30] mio. EUR med renter). Desuden var omstruktureringsomkostningerne blevet vurderet til [50-90] mio. EUR, altså en hel del mere end den omstruktureringsstøtte, der var tale om. Endelig fremhævede de franske myndigheder også udgifternes fungible karakter.

(33) Med hensyn til de bemærkninger, FagorBrandt havde fremsat over for Kommissionen, oplyste de franske myndigheder, at de kun kunne tilslutte sig dem, ikke mindst i betragtning af, at de supplerede deres egne bemærkninger.

6. VURDERING AF STØTTEN

6.1. Statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1

(34) I afsnit 3.1 i åbningsbeslutningen drog Kommissionen den konklusion, at foranstaltningen udgjorde statsstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Ingen af parterne har anfægtet denne konklusion.

6.2. Retsgrundlag for vurderingen

(35) Traktatens artikel 87, stk. 2 og 3, indeholder undtagelser fra hovedreglen i stk. 1. Undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, finder helt klart ikke anvendelse i denne sag.

(36) Hvad angår undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, bemærker Kommissionen, at eftersom støtten ikke har regionalt sigte og derfor helt klart ikke kan falde ind under litra b) i dette stykke, er det kun undtagelsesbestemmelsen i litra c), der kan finde anvendelse. Denne undtagelsesbestemmelse drejer sig om statsstøtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene, når de ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Det er i den forbindelse klart, at støtten blev ydet til genoprettelse af en kriseramt virksomheds langsigtede rentabilitet. Kommissionen har redegjort for, hvordan den ser på denne form for støtte, i omstruktureringsrammebestemmelserne. Det er derfor disse rammebestemmelser, der er retsgrundlaget for vurderingen af denne sag. Kommissionen finder ikke, at der er nogen andre rammebestemmelser eller retningslinjer, der kan finde anvendelse i den konkrete sag. Frankrig har i øvrigt heller ikke påberåbt sig nogen anden undtagelsesbestemmelse i traktaten. Og ingen af de interesserede parter har anfægtet valget af dette retsgrundlag, som allerede var nævnt i åbningsbeslutningen.

6.3. Virksomhedens berettigelse til omstruktureringsstøtte

(37) For at kunne modtage omstruktureringsstøtte skal en virksomhed først og fremmest opfylde betingelserne for at blive betragtet som en kriseramt virksomhed som defineret i punkt 2.1 i omstruktureringsrammebestemmelserne.

(38) I nr. 24 i åbningsbeslutningen anførte Kommissionen, at virksomheden så ud til at være kriseramt som omhandlet i punkt 11 i omstruktureringsrammebestemmelserne. I nr. 27 i åbningsbeslutningen anførte Kommissionen desuden, at virksomhedens vanskeligheder som omhandlet i punkt 13 i omstruktureringsrammebestemmelserne var blevet for alvorlige til at kunne løses af dens spanske aktionær. I modsætning til denne foreløbige vurdering fandt den konkurrent, som ønskede at forblive anonym, at FagorBrandt kunne skaffe den nødvendige finansielle støtte til at imødegå sine vanskeligheder hos Fagor og MCC. Det drejer sig derfor om at undersøge, om den foreløbige vurdering i åbningsbeslutningen bør ændres. Kommissionen bemærker, at konkurrenten bygger sin påstand på en avisartikel ([8]), hvoraf det ser ud til at fremgå, at Fagor uden vanskeligheder kan rejse kapital på finansmarkederne. Kommissionen hæfter sig dog ved, at denne artikel daterer fra april 2005, og at Fagors økonomiske situation siden da er blevet kraftigt forværret. De franske myndigheder henviser i den forbindelse til, at Fagors finansielle gæld (uden konsolidering med FagorBrandts) […] ([9]) i 2005, bl.a. på grund af køb af FagorBrandt-aktierne og massive industriinvesteringer hos Fagor. Desuden foretog Fagor en kapitaltilførsel på 26,9 mio. EUR i FagorBrandt i 2006. Dette har alt sammen stort set lagt beslag på hele andelsselskabets gældsætningskapacitet, og dets gældskvote overstiger langt, hvad der normalt anses for rimeligt. Kommissionen finder derfor ingen grund til at ændre den vurdering, den anlagde i åbningsbeslutningen, hvad angår virksomhedens støtteberettigelse på grundlag af punkt 11 og 13 i omstruktureringsrammebestemmelserne.

(39) Hvad angår virksomhedens støtteberettigelse på grundlag af betingelserne i afsnit 2.1 i omstruktureringsrammebestemmelserne, blev der i åbningsbeslutningen kun rejst et enkelt problem, nemlig risikoen for omgåelse af forbuddet mod omstruktureringsstøtte til nyoprettede virksomheder (se afsnit 3 ovenfor om grundene til at indlede procedure i sagen).

([8]) Dagbladet La Tribune, 14.4.2005.
([9]) Læs: »er steget betydeligt«.

(40) Kommissionen har foretaget en analyse af virksomhedens finansielle situation, som opsummeres i tabel 1 nedenfor. Det fremgår helt klart, at virksomheden i de første tre år efter sin oprettelse, selv om den havde tilbagebetalt § 44 f)-støtten, ikke opfyldte kriterierne i nr. 10 og 11 i omstruktureringsrammebestemmelserne for at blive betragtet som en kriseramt virksomhed — med hensyn til punkt 10 i omstruktureringsrammebestemmelserne ser det ud til, at selv om virksomheden havde tilbagebetalt støtten på de 22,5 mio. EUR allerede i 2004 (dvs. i månederne efter Kommissionens endelige negativbeslutning), ville den endnu ikke have mistet halvdelen af sin egenkapital i 2004. Med hensyn til punkt 11 i omstruktureringsrammebestemmelserne bemærkes, at selv om virksomheden havde tilbagebetalt støtten på de 22,5 mio. EUR allerede i 2004, ville den kun have haft et enkelt år med tab (2004), hvilket ikke er nok til, at den på grundlag af dette punkt kan betragtes som kriseramt. Det var altså efter begyndelsen af 2005, at Fagor-Brandt-koncernens vanskeligheder blev forværret så meget, at virksomheden kunne betragtes som en kriseramt virksomhed i omstruktureringsrammebestemmelsernes forstand (dvs. en virksomhed, som »uden de offentlige myndigheders indgriben næsten med sikkerhed« styrer mod »ophør på kort eller mellemlang sigt«), formentlig i året efter (i betragtning af forpligtelsen til at tilbagebetale § 44 f)-støtten), og helt sikkert i 2007.

Tabel 1

(mio. EUR)

	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Omsætning	847,1	857,6	813,2	743,6	779,7	903,0
Bruttoavance	205,2	215,1	207,0	[…]	[…]	[…]
Nettoresultat	15,5	13,8	(3,6)	[…]	[…]	[…]
Egenkapital	69,8	83,4	79,8	[…]	[…]	[…]

(41) Kommissionen har også konstateret at, i løbet af første kvartal 2005 besluttede Fagor at købe 90 % af virksomhedens aktier til en pris af [150-200] mio. EUR. Det viser, at markedet ikke opfattede virksomheden som en kriseramt virksomhed i omstruktureringsrammebestemmelsernes forstand, altså en virksomhed, der uden hjælp fra det offentlige næsten med sikkerhed styrede mod lukning på kort eller mellemlang sigt.

(42) På grundlag af det ovenstående finder Kommissionen, at virksomheden, som blev oprettet i januar 2002, ikke kunne betragtes som en kriseramt virksomhed i de første tre år af dens eksistens, heller ikke selv om den straks havde tilbagebetalt § 44 f)-støtten. Den finder derfor, at den omstændighed, at Frankrig ventede med at tilbagesøge § 44 f)-støtten til januar 2005 — dvs. tre år efter FagorBrandts oprettelse — ikke bevirkede, at en virksomhed, som ellers ville være forsvundet fra markedet, blev holdt kunstigt i live. Den finder også, at virksomheden i denne periode ikke havde nogen grund til at søge om omstruktureringsstøtte. I lyset af det ovenstående finder Kommissionen, at den omstændighed, at Frankrig først startede tilbagesøgningen af § 44 f)-støtten i januar 2005, ikke udgør en omgåelse af forbuddet mod omstruktureringsstøtte til nyoprettede virksomheder som omhandlet i omstruktureringsrammebestemmelsernes punkt 12.

(43) Det konkluderes, at den tvivl, der bestod med hensyn til virksomhedens støtteberettigelse, ikke længere består, og Kommissionen finder, at betingelserne i afsnit 2.1. i omstruktureringsrammebestemmelserne er opfyldt.

6.4. **Dispositioner over for modtagere af tidligere ulovlig støtte**

(44) På grundlag af punkt 23 i omstruktureringsrammebestemmelserne og i betragtning af, at formålet med den anmeldte støtte ser ud til primært at være at finansiere tilbagebetalingen af § 44 f)-støtten, udtrykte Kommissionen i nr. 30 i åbningsbeslutningen betænkeligheder ved, at den anmeldte støtte kunne være en omgåelse af tilbagebetalingspåbuddet og gøre dette påbud virkningsløst.

(45) I sin vurdering af dette spørgsmål har Kommissionen taget hensyn til følgende.

(46) Ifølge fast retspraksis gælder for det første, at når uforenelig støtte tilbagebetales med renter, kan det genoprette den situation, der bestod før støttens ydelse, og dermed eliminere de konkurrencefordrejninger, støtten forårsagede. I denne sag antages tilbagebetalingen af § 44 f)-støtten med renter — der er en forudsætning for udbetalingen af den nye støtte — derfor at genoprette den situation, der bestod før støttens ydelse.

(47) For det andet bemærkes, at virksomheden er berettiget til at modtage omstruktureringsstøtte. For virksomhedens økonomiske problemer skyldes ikke primært tilbagebetalingen af støtten. De beror på andre faktorer, der er årsagen til de tab, virksomheden har lidt siden 2004 (se tabel 1 ovenfor). Den fremtidige tilbagebetaling af den uforenelige støtte vil kun forværre disse vanskeligheder indtil det øjeblik, hvor virksomheden ikke længere vil kunne klare denne tilbagebetaling uden støtte fra staten. Desuden er der iværksat en omstruktureringsplan, hvis omkostninger beløber sig til [50-90] mio. EUR. Det viser, at den operationelle omstrukturering, der er nødvendig for at genoprette virksomhedens rentabilitet, er forbundet med meget store omkostninger, der er større end de omkostninger, tilbagebetalingen af § 44 f)-støtten er forbundet med, og som beløber sig til 22,5 mio. EUR. Dette viser, at FagorBrandt er en kriseramt virksomhed, hvis eksistens er truet. Den er derfor ligesom enhver virksomhed i samme situation berettiget til at modtage omstruktureringsstøtte, hvis de andre betingelser i rammebestemmelserne er opfyldt.

(48) For det tredje fandt Kommissionen i sin beslutning fra 1991 i Deggendorf-sagen ([10]), hvor den anførte, at »den samlede virkning af den ulovlige støtte, som Deggendorf har nægtet at tilbagebetale siden 1986, og den nye […] støtte vil give virksomheden en særlig stor og uberettiget fordel, som vil ændre samhandelsvilkårene på en måde, der vil stride mod den fælles interesse«, støtten forenelig med fællesmarkedet på betingelse af, at »myndighederne udsætter udbetalingen af den […] omhandlede støtte til Deggendorf GmbH, indtil de har inddrevet den […] støtte, der er uforenelig med Fællesmarkedet«. I sin dom af 15. maj 1997 ([11]) stadfæstede EF-Domstolen de kriterier, Kommissionen havde lagt til grund. Siden da har Kommissionen vedtaget flere beslutninger, hvor den har fulgt samme tilgang og fundet en ny støtte forenelig med Fællesmarkedet, men samtidig stillet betingelse om, at udbetalingen af støtten skulle udsættes, indtil den ulovlige støtte var tilbagebetalt ([12]). Kommissionen bemærker, at der i den foreliggende sag fra det øjeblik, hvor den nye støtte opfylder betingelserne i omstruktureringsrammebestemmelserne, intet er til hinder for at følge samme tilgang som i Deggendorf-sagen og dermed anse den nye støtte for at være forenelig på betingelse af, at dens udbetaling stilles i bero, indtil § 44 f)-støtten er tilbagebetalt.

([10]) Kommissionens beslutning 91/391/EØF af 26.3.1991 om den tyske regerings støtte til virksomheden Deggendorf GmbH, en producent af polyamid og polyestergarn i Deggendorf (Bayern) (EFT L 215 af 2.8.1991, s. 16).

([11]) Domstolens dom af 15.5.1997 i sag C-355/95, P TWD mod Kommissionen, Sml. 1997 I, s. 2549, præmis 25 (Deggendorf-dommen). Denne dom stadfæstede Førsteinstansrettens dom af 13.9. 1995 i sag T-244/93 og T-486/93, TWD mod Kommissionen, Sml. 1995 II, s. 2265.

([12]) I den forbindelse har Kommissionen i sin meddelelse Mod en effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutninger, som pålægger en medlemsstat at tilbagesøge ulovlig og uforenelig statsstøtte (EUT C 272 af 15.11.2007, s. 4) anført, at »Kommissionen nu også anvender retspraksis fra Deggendorf-sagen mere systematisk. Denne retspraksis sætter Kommissionen i stand til under visse omstændigheder at pålægge medlemsstater at stille udbetalingen af ny forenelig støtte til en virksomhed i bero, indtil virksomheden har tilbagebetalt gammel ulovlig støtte, der er genstand for en tilbagesøgningsbeslutning«.

(49) De ovenstående betragtninger har fjernet den tvivl, Kommissionen nærede angående dette spørgsmål.

(50) Kommissionen vil i den forbindelse gerne henlede opmærksomheden på følgende. Ifølge punkt 23 i omstruktureringsrammebestemmelserne skal Kommissionen, når den tager stilling til en støtte til omstrukturering, »tage hensyn til for det første den samlede virkning af den tidligere og den nye støtte og for det andet det forhold, at den gamle støtte ikke er blevet tilbagebetalt«. Som anført i fodnoten hertil i rammebestemmelserne er denne bestemmelse baseret på den ovennævnte Deggendorf-dom. I den foreliggende sag har Frankrig givet tilsagn om at tilbagesøge § 44 f)-støtten, før den udbetaler nogen ny støtte. I overensstemmelse med Deggendorf-dommen skal Kommissionen i denne beslutning omdanne dette tilsagn til en betingelse for den anmeldte støttes forenelighed med fællesmarkedet. Derved kan den sikre, at den gamle støtte ikke kumuleres med den nye, og at den gamle støtte bliver tilbagebetalt. I den resterende del af vurderingen af den nye støtte er det derfor ikke længere nødvendigt at tage hensyn hverken til en samlet virkning af de to støtteforanstaltninger eller til den manglende tilbagebetaling.

6.5. **Genoprettelse af virksomhedens rentabilitet**

6.5.1. *Markedsudsigterne og troværdigheden af omstruktureringsplanens prognoser*

(51) I afsnit 2.2 i åbningsbeslutningen gav Kommissionen en beskrivelse af de vigtigste foranstaltninger i omstruktureringsplanen ([13]). I afsnit 3.3.3 i åbningsbeslutningen vurderede Kommissionen, at denne plan så ud til at stemme overens med kravene i omstruktureringsrammebestemmelsernes punkt 35-37. Den så med andre ord ud til at kunne genoprette virksomhedens rentabilitet på lang sigt. Under den formelle undersøgelsesprocedure, som afsluttes med denne beslutning, har Kommissionen foretaget en mere indgående analyse af planens indhold for at afgøre, om denne indledende vurdering er korrekt.

(52) Kommissionen har vurderet prognoserne i omstruktureringsplanen, især hvad vækstperspektiverne angår. Den har sammenholdt disse prognoser med de seneste tendenser.

([13]) Omstruktureringsplanen omfattede hovedsagelig øget fokusering og målretning på innoverende produkter med høj værditilvækst, rationalisering af indkøbspolitikken og øgede indkøb hos underleverandører (af produkter produceret for FagorBrandt). FagorBrandt har iværksat tre former for omstruktureringsforanstaltninger: a) indstilling af aktiviteter og lukning af fabrikker, b) personalenedskæringer, c) foranstaltninger til at sikre virksomhedens overlevelse.

(53) Ifølge CECED ([14]) udviste det europæiske marked målt i volumen i Vesteuropa en beskeden vækst fra 2005 til 2007 (ca. 2 % om året) og i Østeuropa en støt vækst (7 % om året). Sidstnævnte vækstrate er dog omgærdet af usikkerhed, fordi den er underlagt de økonomiske udsving, hvilket gør, at en tocifret positiv vækstrate let vil kunne blive afløst af en tocifret negativ vækstrate og omvendt.

(54) På lang sigt er det muligt, at forbrugsadfærden i Østeuropa kommer til at ligge mere på linje med adfærden i Vesteuropa, men den lave købekraft i disse lande har bevirket, at efterspørgslen er blevet koncentreret om de mest nødvendige apparater (vaskemaskiner og køleskabe) i den laveste priskategori. Men det er på disse markeder, at de tyrkiske og asiatiske konkurrenter er trængt ind.

(55) Det er derfor i Vesteuropa, at FagorBrandt har sit markedspotentiale, for det er både værdimæssigt og volumenmæssigt de største markeder, og de drives mindre af de billigste produkter, hvor FagorBrandt ikke længere er konkurrencedygtig, og som er årsagen til den kraftige vækst i Østeuropa.

(56) FagorBrandts referencemarked er det franske marked, hvor koncernen har [50-80] % af sit salg, producerer [75-100] % af sine produkter og beskæftiger [75-100] % af koncernens medarbejdere. Ifølge GIFAM ([15]) udviste det franske marked for hårde hvidevarer i 2007 en vækst på 1 % i forhold til 2006, både i volumen og i værdi. Mere specifikt var der på det hårdehvidevaremarked […], som FagorBrandt ønsker at koncentrere sig om, en vækst på […] % i forhold til 2006, selv om der inden for […] var tale om en nedgang i omsætningen på […] %.

(57) Ser man på udviklingen inden for de forskellige produktgrupper, fremgår det, at de mest lovende markeder i Europa og især i Frankrig hovedsagelig er markederne for […]. Der kan konstateres en betydelig vækst inden for […], mens markedet for køl og frys stort set stagnerer, således som det fremgår af nedenstående tabel, der stammer fra GIFAM-rapporten:

[…]

(58) FagorBrandts beslutning om at ændre fokus og især koncentrere sig om […] og om at udvikle […] ser derfor ud til at stemme godt overens med udviklingen i de forskellige segmenter og produkter.

(59) Efter at have foretaget en analyse af de andre grundlæggende elementer i omstruktureringsplanen for at afklare, om prognoserne for FagorBrandts langsigtede rentabilitet er rimelige, finder Kommissionen, at der er tale om realistiske prognoser. Den resterende del af analysen vil derfor udelukkende omhandle to konkrete tvivlsspørgsmål, der blev rejst i åbningsbeslutningen, og som drejer sig om, hvorvidt omstruktureringsplanen er realistisk og tilstrækkelig.

(60) Kommissionen har for det første udbedt sig forklaringer angående den forventede omsætningsstigning på 20 % i 2007. De franske myndigheder har forklaret, at FagorBrandts aktivitetsområde ændrede sig i 2006, da Fagor overførte distributionen af Fagor-mærket på det engelske og det franske marked og derefter alle de franske aktiviteter til FagorBrandt ([16]). Disse aktiviteter anslås at have givet en omsætning på [50-100] mio. EUR for 2007 og blev medregnet i tallene for FagorBrandts omsætning for 2007. Uden disse ændringer ventedes omsætningen kun at stige med [5-10] %. Frankrig har siden meddelt Kommissionen den faktisk realiserede omsætning i 2007. Den lå på 903 mio. EUR, mod 779,7 mio. EUR i 2006, hvilket er en årlig stigning på 16 %.

(61) For det andet bemærkede Kommissionen, at det af omstruktureringsplanen ikke fremgik, hvordan FagorBrandt agtede at klare tilbagebetalingen af den uforenelige støtte, som koncernens italienske datterselskab havde modtaget, hvilket udgjorde en risikofaktor for genopretelsen af dens rentabilitet. De franske myndigheder oplyste, at de italienske myndigheders tilbagesøgning af den uforenelige støtte ikke skønnedes at ville få nogen

([14]) CECED står for Conseil Européen de la Construction d'appareils Domestiques og er en europæisk organisation af hårdehvidevarefabrikanter bestående af omkring 15 paneuropæiske fabrikanter og 26 brancheorganisationer i adskillige europæiske lande (i og uden for Den Europæiske Union).

([15]) GIFAM: Groupement Interprofessionnel des Fabricants d'Appareils d'équipements Ménagers, som er en brancheorganisation bestående af et halvt hundrede virksomheder i husholdningsapparatsektoren.

([16]) Kommissionen har undersøgt, om denne øgede integration af FagorBrandt i Fagor ændrede noget ved de konklusioner, der blev draget i nr. 27 i åbningsbeslutningen angående FagorBrandts støtteberettigelse. Den konkluderede, at det ikke var tilfældet, for langt størsteparten af de elementer, der blev lagt til grund i dette afsnit, gælder fortsat.

indvirkning på koncernens finansielle situation. For prisen for Brandt Italias overtagelse af Ocean SpA's hårdehvidevaredivision blev forhøjet med den forventede støtte, som Brandt Italia ville modtage, på [5-10] mio. EUR (den faktiske støtte, Brandt Italia modtog, udgjorde [5-10 mio.] EUR). De franske myndigheder fastslog, at fordelen ved den ulovlige støtte næsten ubeskåret var blevet overført til sælgeren Ocean SpA (restbeløbet udgjorde [< 1 mio.] EUR). De franske myndigheder tilføjede, at det underbygges af en afgørelse truffet af retten i Brescia den 5. juli 2004, der i en sag anlagt af Brandt Italia efter Kommissionens negativbeslutning af 30. marts 2004 om den italienske støtteordning havde beordret den sidste rate af den overtagelsespris, Brandt Italia skulle betale [5-10] mio. EUR beslaglæggelse af. Det beløb, som Brandt Italia skulle tilbagebetale i forbindelse med tilbagesøgningen af den italienske støtte, ville derfor formentlig komme til at ligge på under [< 1 mio.] EUR.

(62) På grundlag af de ovenstående betragtninger har Kommissionen konkluderet, at den tvivl om genoprettelsen af koncernen rentabilitet, der blev givet udtryk for i åbningsbeslutningen, ikke længere består.

6.5.2. *Den tvivl om genoprettelse af rentabiliteten, som blev rejst af en interesseret part*

(63) Som nævnt ovenfor har en konkurrent, der ønsker at forblive anonym, bestridt, at omstruktureringen vil kunne genoprette virksomhedens langsigtede rentabilitet. Denne konkurrent finder for det første, at virksomheden burde have flyttet en del af sin produktion til lavomkostningsområder, hvor den kan udnytte stordriftsfordele. For det andet vil virksomheden ikke kunne klare de investeringer, der er nødvendige for at forbedre sine produkter i en industri, der hvert år kræver betydelig investeringer i produktionsapparatet og i design, forskning og udvikling. Konkurrenten understreger endelig, at virksomheden fortsat er for lille i forhold til sine konkurrenter. Kommissionen vil i det følgende undersøge, om disse bemærkninger fra den konkurrent, der ønsker at forblive anonym, kan anfægte de konklusioner, den har draget med hensyn til genoprettelse af virksomhedens rentabilitet.

(64) Med hensyn til nødvendigheden af at flytte en del af produktionen til et lavomkostningsland bemærker Kommissionen, at de franske myndigheder netop har taget stilling til dette punkt. De har peget på, at FagorBrandts nye målretning (innoverende produkter med høj værditilvækst) såvel som udviklingen hos flere af virksomhedens rent europæiske konkurrenter ikke taler for en konsekvent flytning af deres produktion til lavomkostningslande. […]. At de store fabrikanter har placeret produktionsanlæg i lavomkostningslande skyldes også ønsket om at øge deres salg i disse lande.

(65) Hvad angår påstandene fra den konkurrent, der ønsker at forblive anonym, om, at det vil være umuligt for FagorBrandt at klare de store investeringer, der er nødvendige for at bevare sin konkurrencedygtighed, og at FagorBrandt er for lille i forhold til de store fabrikanter, henviser Kommissionen til, hvad den selv anførte i nr. 8 i åbningsbeslutningen, nemlig at netop disse faktorer var blandt årsagerne til virksomhedens vanskeligheder. Den bemærker imidlertid, at omstruktureringsplanen ser ud til at kunne afhjælpe disse problemer. For ifølge planen vil virksomheden […]. Kommissionen bemærker desuden, at nogle af virksomhederne i sektoren til trods for deres beskedne størrelse i forhold til de store fabrikanter og en betydelig produktion i Vesteuropa alligevel har bevaret deres konkurrencedygtighed ved at koncentrere sig om bestemte produkter og segmenter. Kommissionen bemærker i øvrigt, at FagorBrandts stadigt stærkere integration i Fagor-koncernen også vil bidrage til at løse de problemer, der skyldes virksomhedens størrelse. Kommissionen drager derfor den konklusion, at de problemer, som denne konkurrent har peget på, udgør udfordringer for FagorBrandt, men at omstruktureringsplanen kan imødegå dem og giver tilstrækkelig sandsynlighed for en genoprettelse af virksomhedens rentabilitet.

(66) På grundlag af det ovenstående finder Kommissionen, at bemærkningerne fra den konkurrent, der ønsker at forblive anonym, ikke ændrer noget ved den vurdering, at omstruktureringsplanen vil kunne genoprette FagorBrandts langsigtede rentabilitet.

6.5.3. *Virkningerne af de yderligere kompenserende foranstaltninger for genoprettelsen af rentabiliteten*

(67) I relation til udsigterne til en genoprettelse af den langsigtede rentabilitet skal Kommissionen som anført i sidste punktum i punkt 38 i omstruktureringsrammebestemmelserne sikre sig, at de kompenserende foranstaltninger ikke bringer virksomhedens rentabilitet i fare. Som det vil fremgå af det følgende, har de franske myndigheder efter procedurens indledning foreslået yderligere kompenserende foranstaltninger, som ikke indgik i de finansielle prognoser, der var vedlagt anmeldelsen. Kommissionen finder disse yderligere foranstaltninger nødvendige, og de skal derfor iværksættes. Men da disse foranstaltninger — standsning af markedsføringen af køl/frys-produkter, madlavningsapparater og opvaskemaskiner under Vedette-mærket i fem år — vil medføre en forværring af virksomhedens finansielle resultater, er det vigtigt at sikre, at virksomheden vil kunne bære dem.

(68) Ifølge de franske myndigheder vil virksomhedens finansielle resultater med de ovenfor beskrevne yderligere kompenserende foranstaltninger blive som anført i nedenstående to tabeller. Den første tabel bygger på et optimistisk scenario, den anden på et pessimistisk.

(mio. EUR)

Standsning af markedsføring af køleskabe/frysere, madlavningsapparater og opvaskemaskiner af mærket Vedette	Optimistisk scenario					
	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Omsætning	903,0	[…]	[…]	(…)	(…)	(…)
Bruttoavance	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Driftsresultat før indregning af engangsfaktorer	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Driftsresultat (EBIT)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Resultat før skat	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Nettoresultat	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Fri cashflow	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Kumuleret fri cashflow	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)

(mio. EUR)

Standsning af markedsføring af køleskabe/frysere, madlavningsapparater og opvaskemaskiner af mærket Vedette	Pessimistisk scenario					
	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Omsætning	903,0	[…]	[…]	(…)	(…)	(…)
Bruttoavance	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Driftsresultat før indregning af engangsfaktorer	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Driftsresultat (EBIT)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Resultat før skat	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Nettoresultat	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Fri cashflow	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Kumuleret fri cashflow	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)

(69) Disse tabeller bygger på følgende antagelser angående de omsætningsnedgange, som standsningen af markedsføringen af flere produktkategorier af Vedette-mærket vil medføre. Denne standsning kan resultere i:

a) en nedgang i salget af de Vedette-produkter, hvis markedsføring midlertidigt standses

b) en nedgang i salget af de andre Vedette-produkter ([17]) (negative afsmitningsvirkninger for hele Vedette-sortimentet)

c) en nedgang i salget af de andre mærker (negative afsmitningsvirkninger for alle FagorBrandt-koncernens mærker).

(70) I det optimistiske scenarie er der kun taget hensyn til virkningerne under litra a) og b), og det tab, standsningen af markedsføringen af et produkt vil resultere i, vil føre til et omsætningstab på [60-90] % for den produktlinje, der standses […], og et omsætningstab på [20-30] % for de andre produkter, der markedsføres under Vedette-mærket. I det pessimistiske scenarie tages der også hensyn til litra c), og der antages at blive et tab på [110-140] % fra den standsede produktlinje (tabet vil muligvis ikke kun berøre […]) og på […]. De franske myndigheder oplyser, at denne pessimistiske hypotese svarer til noget, virksomheden allerede før har oplevet: I 2003 besluttede den at opgive […] i Frankrig for udelukkende at koncentrere sig om […], som solgte særlig godt. Denne standsning fik meget negative følgevirkninger, eftersom ikke blot hele omsætningen […] gik tabt, men det samlede tab nåede op på […] (samlet nedgang i salget af de to mærker […] over to år, sammenholdt med et salg, der før lå på […] enheder, heraf […] […], hvilket resulterede i et tab på [120-140] % af den opgivne omsætning) ([18]).

([17]) På grund af de virkninger, standsningen af markedsføringen af disse produkter kan få for Vedette-mærkets synlighed over for distributørerne.

([18]) På grundlag af oplysningerne fra de franske myndigheder er det Kommissionens vurdering, at det er lidet sandsynligt, at det pessimistiske scenarie vil indtræffe. De franske myndigheder baserer sig her på erfaringerne med Vedette-mikrobølgeovnene. Men ifølge det oplyste var FagorBrandt ikke længere konkurrencedygtig inden for dette produkt (hvilket var årsagen til, at man besluttede at indstille egenproduktionen af det), og dette marked var præget af hård konkurrence fra producenter i lavomkostningslande. Den antagelse, de franske myndigheder har baseret sig på, nemlig at den nedgang i salget af mikrobølgeovne, der kunne konstateres i de to år, udelukkende skyldtes beslutningen om at standse markedsføringen af Vedette-mikrobølgeovne, forekommer derfor at være en ekstrem antagelse.

(71) På grundlag af en analyse af tallene i de to ovenstående tabeller og de øvrige oplysninger fra de franske myndigheder bemærker Kommissionen, at de foreslåede kompenserende foranstaltninger vil svække virksomheden, da de vil resultere i en forværring af dens resultater fra og med 2009, som er det år, hvor de iværksættes. Men virksomheden vil allerede i 2010 igen få et positivt resultat, og det vil stige i årene efter. Kommissionen finder derfor, at selv om de kompenserende foranstaltninger vil svække virksomheden, vil de ikke være til hinder for en genoprettelse af dens rentabilitet.

6.6. **Forebyggelse af enhver uforholdsmæssig konkurrencefordrejning**

6.6.1. *Analyse af nødvendigheden af de kompenserende foranstaltninger*

(72) I punkt 38 i omstruktureringsrammebestemmelserne hedder det, at der skal træffes bestemmelse om kompenserende modydelser for at sikre, at de skadelige virkninger for samhandelsvilkårene begrænses mest muligt, således at de positive virkninger, der søges opnået, kommer til at opveje de skadelige virkninger. I modsat fald vil støtten blive anset for at »stride mod den fælles interesse« og må erklæres uforenelig med fællesmarkedet. Denne betingelse konkretiseres ofte ved en begrænsning af den tilstedeværelse, virksomheden fortsat må have på sit eller sine marked(er) efter omstruktureringsperioden.

(73) I sin anmeldelse hævdede Frankrig, at der i dette tilfælde ikke forekom at være behov for kompenserende foranstaltninger, især fordi støtten ikke ville få uforholdsmæssige konkurrencefordrejende virkninger. I nr. 37, 38 og 40 i åbningsbeslutningen gav Kommissionen en kort begrundelse for, hvorfor den ikke kunne godtage denne påstand.

(74) Kommissionen vil i det følgende give en mere detaljeret begrundelse for, hvorfor den finder, at støtten skaber en konkurrencefordrejning, og hvorfor det i modsætning til, hvad de franske myndigheder gør gældende, er nødvendigt at iværksætte kompenserende foranstaltninger.

(75) Som allerede nævnt er FagorBrandt aktiv inden for produktion og markedsføring via distributører (i modsætning til direkte salg til forbrugerne) af hårde hvidevarer. Hvad angår den geografiske udstrækning af markedet for hårde hvidevarer, har Kommissionen tidligere fundet, at dette marked mindst omfatter hele Fællesskabet, bl.a. på grund af fraværet af adgangsbarrierer, den tekniske harmonisering og de relativt lave transportomkostninger ([19]). Tallene fra FagorBrandt og de to konkurrenter, der har fremsat bemærkninger, bekræfter, at markedet omfatter hele Fællesskabet.

(76) Kommissionen finder, at en omstruktureringsstøtte ikke kan undgå at skabe en konkurrencefordrejning ved at forhindre, at støttemodtageren forsvinder fra markedet, og dermed bremse konkurrenternes udvikling. Den forhindrer dermed den lukning af de mindst effektive virksomheder, som er et »normalt markedsfænomen«, som anført i punkt 4 i omstruktureringsrammebestemmelserne. Den anmeldte støtte til FagorBrandt skaber således den ovennævnte konkurrencefordrejning. Kommissionen bemærker dog, at der er flere faktorer, der vil kunne begrænse denne konkurrencefordrejnings negative konsekvenser. For det første har FagorBrandt på det europæiske hårdehvidevaremarked en markedsandel, der ikke overstiger 5 % ([20]). For det andet er der på dette marked fire konkurrenter med markedsandele på 10 % eller derover (Indesit, Whirlpool, BSH og Electrolux) ([21]). Den konkurrent, der ønskede at forblive anonym, anerkender i øvrigt, at FagorBrandt er en relativt lille aktør på det europæiske marked (se ovenfor angående denne konkurrents bemærkning med hensyn til udsigterne for en genoprettelse af virksomhedens rentabilitet og dens lille størrelse), med faldende markedsandel ([22]). For det tredje har støtten et begrænset omfang i forhold til FagorBrandts europæiske omsætning (støtten udgør under 4 % af omsætningen i 2007), og dens omfang er endnu mere begrænset set i forhold til de fire førende aktører, hvis omsætning er større end FagorBrandts ([23]).

([19]) Kommissionens beslutning af 21.6.1994 om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion (sag IV/M.458 — Electrolux/AEG) ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 (EFT C 187 af 9.7.1994), hvori det blev fastslået, at det geografiske marked for hårde hvidevarer var Vesteuropa. I Kommissionens beslutning 2004/475/EF (Sag IV.F.i/36.718.CEDED af 24.1.1999 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (EFT L 187 af 26.7.2000, s. 47) defineres det geografiske marked som EØS. Sidstnævnte sag drejede sig om vaskemaskiner.

([20]) FagorBrandt og Fagor Electrodomesticos har tilsammen en markedsandel på højst 8 %.

([21]) Kommissionen kan ikke godtage Frankrigs påstand om, at FagorBrandts forbliven på markedet har en positiv virkning, fordi den forhindrer oligopoldannelse. De franske myndigheder har ikke givet nogen nærmere begrundelse for denne påstand. Den modsiger i øvrigt deres anmeldelse, der beskrev et meget konkurrencepræget marked med et stort antal konkurrenter, bl.a. fra distributørmærker. Endelig anføres det i punkt 39 i omstruktureringsrammebestemmelserne, at der skal tages hensyn til situationer med »monopol eller snævert oligopol«, hvilket ikke er tilfældet her, i betragtning af, at der i hvert fald er fire konkurrenter, selv når man kun tager hensyn til de store fabrikanter.

([22]) […]

([23]) Målt på verdensplan er forskellen endnu større, for koncerner som Electrolux og Whirlpool har betydelige aktiviteter uden for Europa. Eksempelvis kan nævnes, at i 2005 havde FagorBrandt og Fagor Electrodomesticos en omsætning på under 2 mia. EUR, mens Whirlpool, Electrolux, BSH og Indesit havde en verdensomsætning inden for hårde hvidevarer på henholdsvis 11,8 mia., 10,8 mia., 7,3 mia. og 3,1 mia. EUR.

(77) Efter denne analyse af den konkurrencefordrejning, støtten skaber, må der også som anført i punkt 38 i omstruktureringsrammebestemmelserne, der afspejler traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), foretages en analyse af omfanget af de »skadelige virkninger for samhandelsvilkårene« mellem medlemsstater. Som allerede anført i nr. 38 i åbningsbeslutningen fordrejer støtten placeringen af de økonomiske aktiviteter mellem medlemsstaterne og dermed samhandelen mellem dem. FagorBrandt er en virksomhed, som har størsteparten af sine produktionsaktiviteter og sine medarbejdere i Frankrig ([75-100] % af virksomhedens produkter produceres i Frankrig). Uden støtten fra den franske stat ville FagorBrandt hurtigt forsvinde fra markedet. Men de produkter, der fremstilles på FagorBrandts fabrikker, konkurrerer primært med produkter fremstillet af konkurrenter i andre medlemsstater ([24]). FagorBrandts forsvinden fra markedet ville derfor have sat virksomhedens europæiske konkurrenter i stand til at øge deres salg betydeligt og dermed også deres produktion. Støtten bevirker, at produktionsaktiviteter, der ellers til dels ville være blevet flyttet til andre medlemsstater, fastholdes i Frankrig. Den har derfor en negativ virkning på samhandelsvilkårene, idet den mindsker de muligheder, konkurrenter i andre medlemsstater har, for at eksportere til Frankrig ([25]). Støtten mindsker også mulighederne for at sælge til de lande, som FagorBrandt vil fortsætte med at eksportere til. I betragtning af størrelsen af FagorBrandts salg og antal medarbejdere er der tale om ikke ubetydelige negative virkninger for samhandelsvilkårene.

(78) På grundlag af ovenstående analyse finder Kommissionen, at det er nødvendigt, at der iværksættes reelle (dvs. ikke ubetydelige) kompenserende foranstaltninger, dog i begrænset omfang.

6.6.2. *Analyse af de allerede iværksatte foranstaltninger*

(79) I nr. 39 i åbningsbeslutningen udtrykte Kommissionen tvivl om, hvorvidt de af de franske myndigheder anmeldte foranstaltninger kunne medregnes som kompenserende foranstaltninger, eftersom det i punkt 40 i omstruktureringsrammebestemmelserne er fastsat, at »afskrivninger og nedlæggelse af tabsgivende aktiviteter, der under alle omstændigheder ville være nødvendige for igen at gøre virksomheden levedygtig, vil ikke blive betragtet som en indskrænkning af virksomhedens kapacitet eller aktivitetsniveau med henblik på vurderingen af modydelserne«. Alle de af de franske myndigheder beskrevne foranstaltninger så ud til at falde ind under denne undtagne kategori. Under den formelle procedure gentog de franske myndigheder, at de fandt, at standsningen af produktionen af kummefrysere og fritstående mikrobølgeovne såvel som afhændelsen af Brandt Components udgjorde tre gyldige kompenserende foranstaltninger. Kommissionen har derefter foretaget en indgående analyse af disse foranstaltninger og draget følgende konklusioner.

(80) Med hensyn til lukningen af kummefryserfabrikken i 2005 (i Lesquin) oplyste Frankrig i sin anmeldelse af 6. august 2007, at denne fabrik, »som producerede kummefrysere og vinkøleskabe for hele FagorBrandt-koncernen nu var blevet reduceret til en størrelse […] der gjorde, at den ikke længere kunne dække hverken sine faste eller sine variable omkostninger og havde haft et driftsunderskud på [5-10] mio. EUR i 2004«. Der er derfor ingen tvivl om, at der her var tale om en lukning af en underskudsgivende fabrik, der var nødvendig for at genoprette rentabiliteten ([26]), og som der i henhold til punkt 40 i omstruktureringsrammebestemmelserne ikke kunne tages i betragtning som en kompenserende foranstaltning.

(81) Også i forbindelse med standsningen af produktionen af fritstående mikrobølgeovne på Azenay-fabrikken var der tale om en lukning af en underskudsgivende fabrik, der var nødvendig for at genoprette rentabiliteten, hvilket de franske myndigheder i øvrigt udtrykkeligt har anerkendt i de oplysninger, de har givet ([27]). Der er ikke noget

([24]) […]

([25]) [50-80] % af FagorBrandts salg går til det franske marked. I den forbindelse har Domstolen gentagne gange udtalt, at »når en medlemsstat yder støtte til en virksomhed, kan det indenlandske udbud nemlig derved blive opretholdt eller forøget med den konsekvens, at chancerne for de virksomheder, der er etableret i de øvrige medlemsstater, for at tilbyde deres produkter eller ydelser på denne medlemsstats marked herved kan blive formindsket, dom af 13.7.1988 i sag C-102/87, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 1988, s. 04067, præmis 19; dom af 14.9.1994 i sag C-278/92, C-279/92 og C-280/92, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1994 I, s. 4103, præmis 40; dom i sag 2002 C-310/99, Italien mod Kommissionen, Sml. 2002 I, s. 2289, præmis 84-86; dom af 11.7.2002 i sag T-152/99, HAMSA mod Kommissionen, Sml. 2002 II, s. 3049, præmis 220-221«.

([26]) I den franske presse blev der skrevet meget om fryserproduktionens manglende lønsomhed. I en artikel i uest France den 8.7.2004 hed det f.eks.: »Den franske husholdningsapparatkoncern ElcoBrandt vil i 2005 lukke sin fabrik i Lesquin (Nord), der har specialiseret sig i produktion af frysere, fordi den »ikke længere er rentabel«. Elco overtog for to år siden fabrikken fra Brandt. De 600 ansatte havde accepteret en plan, som indebar bevarelse af 150 arbejdspladser, som nu er blevet nedlagt.«. I en artikel i dagbladet Les Echos den 7.7.2004 udtalte repræsentanter for Brandts ledelse mere konkret, at »til trods for de store bestræbelser, vi har gjort for at forblive konkurrencedygtige, bl.a. ved at købe 35 % af komponenterne i Kina og forbedre kvaliteten og øge produktiviteten, har omkostningsudviklingen på markedet overhalet os« og at »for ElcoBrandt-koncernen er der ikke længere nogen økonomi i at opretholde en produktion af kummefrysere. For hver gang vi sælger en kummefryser, giver det os et tab på 25 %.«.

([27]) I anmeldelsen oplyste de franske myndigheder, at et af omstruktureringsplanens formål var at »rationalisere produktionen ved at opgive visse segmenter i den laveste priskategori, som af strukturelle årsager er blevet underskudsgivende, for at begrænse de tab, der skyldes lavomkostningsfabrikanternes øgede indpas på markedet (fritstående mikrobølgeovne, frysere og små køleskabe)«. I brev af 15. februar 2008, hvor de fremsatte deres bemærkninger til bemærkningerne fra interesserede parter, anførte de franske myndigheder følgende: »De franske myndigheder erindrer om, at … de allerede trufne foranstaltninger tager sigte på i første omgang at dæmme op for tabene (lukning af en underskudsgivende fabrik, Lesquin, og standsning af produktionen af visse ikke lønsomme produkter, såsom fritstående mikrobølgeovne)«. Disse to uddrag bekræfter i øvrigt ovenstående konklusioner angående lukningen af Lesquin-fabrikken.

overraskende i, at denne fabrik gav underskud, eftersom fritstående mikrobølgeovne er det markedssegment, hvor produkter fra lavomkostningslande har haft størst succes ([28]). Desuden havde Azenay-fabrikken mistet mange store kontrakter på produktion af mikrobølgeovne til andre koncerner ([29]). I lyset af punkt 40 i omstruktureringsrammebestemmelserne vil denne lukning derfor ikke kunne betragtes som en kompenserende foranstaltning.

(82) Derimod havde virksomheden i marts 2004 afhændet sit datterselskab Brandt Components (Nevers) til den østrigske koncern ATB for [2-5] mio. EUR. Der er derfor ikke tale om nogen afskrivning ([30]) eller om en lukning. Denne foranstaltning udelukkes derfor ikke af ovennævnte bestemmelse i punkt 40 i omstruktureringsrammebestemmelserne. Det datterselskab, der blev afhændet i marts 2004 ([31]) havde i 2003 en omsætning på [25-45] mio. EUR — svarende til [2-5] % af virksomhedens omsætning i 2003 — og beskæftigede [250-500] ansatte — svarende til [5-10] % af virksomhedens samlede medarbejdere. Det beskæftigede sig med konstruktion, udvikling, produktion og markedsføring af elmotorer til vaskemaskiner. Afhændelsen betød således en indskrænkning af virksomhedens aktiviteter på markedet for vaskemaskinekomponenter.

(83) Kommissionen accepterer, at denne afhændelse er en kompenserende foranstaltning, men finder ikke, at den alene kan opveje støttens ovenfor beskrevne skadelige virkninger. Kommissionen bemærker især, at denne foranstaltning ikke mindsker FagorBrandts tilstedeværelse på hårdehvidevaremarkedet ([32]), som er det marked, hvor FagorBrandt primært vil forblive aktiv.

([28]) Dette blev understreget af de franske myndigheder, bl.a. i bilag 7 til anmeldelsen.

([29]) Se f.eks. artiklen i Ouest France den 3.3.2005: »Brandt: Mieles kontraktopsigelse bekræftet. Endnu et hårdt slag for Aizenay efter tabet af Électrolux«.

([30]) Ikke mindst i betragtning af, at virksomheden derved opnåede en gevinst på [0-1 mio.] EUR.

([31]) Som nævnt i afsnit 2.2 i åbningsbeslutningen påbegyndte FagorBrandt omstruktureringen i 2004, hvor mangelen på konkurrencedygtighed og de første finansielle problemer meldte sig. Kommissionen finder dog, at denne afhændelse »udgør en integrerende del af omstruktureringen«, således som det kræves i punkt 40 i omstruktureringsrammebestemmelserne.

([32]) De franske myndigheder oplyser, at Brandt Components gav virksomheden fordelen ved en stærk integration inden for produktionen af topbetjente vaskemaskiner, hvor FagorBrandt traditionelt har stået stærkt. Ifølge de franske myndigheder er en sådan integration noget, man især stræber efter inden for produkter, der er nyskabende eller kræver særlig knowhow, og den praktiseres af de store fabrikanter (f.eks. BSH og Miele). Kommissionen bemærker dog, at de franske myndigheder ikke ud over disse oplysninger har fremdraget andre elementer, som kan danne grundlag for med sikkerhed at fastslå, at afhændelsen af Brandt Components vil mindske FagorBrandts muligheder for at udvikle konkurrencedygtige vaskemaskiner og dermed føre til en indskrænkning af FagorBrandts tilstedeværelse på vaskemaskinemarkedet, endsige sætte tal på disse virkninger. Kommissionen kan derfor ikke drage den konklusion, at afhændelsen af Brandt Components har en reel indvirkning på hårdehvidevaremarkedet.

6.6.3. *Yderligere kompenserende foranstaltninger foreslået af de franske myndigheder*

(84) For at imødekomme de betænkeligheder, der blev givet udtryk for i åbningsbeslutningen, hvor Kommissionen udtalte tvivl om, hvorvidt de anmeldte kompenserende foranstaltninger er tilstrækkelige, har de franske myndigheder foreslået en standsning af markedsføringen af Vedette-køleskabe og -frysere samt Vedette-madlavningsapparater i fem år. Desuden har de foreslået enten en standsning af markedsføringen af Vedette-opvaskemaskiner eller en afhændelse af mærket […].

(85) Som nævnt ovenfor går [50-80] % af FagorBrandts salg til det franske marked, hvor virksomheden i 2006 havde en markedsandel på [10-20] % målt i værdi og på [10-20] % i volumen. Det betyder, at hvis FagorBrandt ophørte med at bestå, ville det primært have været virksomhedens konkurrenter på det franske marked, der havde draget fordelen heraf og kunne øge deres salg. Det er derfor disse virksomheder, der berøres mest af, at FagorBrandt i kraft af støtten fortsætter med at bestå. Derimod har FagorBrandt kun et meget begrænset salg på det italienske marked. Som kompenserende foranstaltning foretrækker Kommissionen derfor en standsning af markedsføringen af Vedette-opvaskemaskiner frem for en afhændelse af mærket […], eftersom Vedette-produkterne ([33]) udelukkende markedsføres på det franske marked, mens […]-produkterne især sælges […].

(86) Det drejer sig derefter at analysere, hvilke virkninger disse yderligere kompenserende foranstaltninger vil få, for at afklare, om de er tilstrækkelige.

Køl og frys

(87) Inden for køl og frys (køleskabe og frysere) havde Vedette-mærket i 2007 en omsætning på [10-20] mio. EUR, svarende til [1-3] % af FagorBrandt-koncernens omsætning.

([33]) På det franske marked befinder Vedette-mærket sig i den øverste del af anden kvartil og i tredje kvartil på markedet for fritstående apparater. De foreslåede foranstaltninger vil derfor ikke føre til nogen indskrænkning af FagorBrandts tilstedeværelse på markedet for indbygningsapparater. Men langt størsteparten af FagorBrandts konkurrenter på indbygningssegmentet har også mærker, der konkurrerer med Vedette på det fritstående segment. De vil derfor nyde godt af, at Vedette forsvinder.

(88) Hvis markedsføringen af køl-og-frys-produkter standses i fem år, vil det sætte konkurrenterne på det franske marked i stand til at forstærke deres position på dette marked. Ifølge en GfK-undersøgelse fra 2007 er de største konkurrenter til FagorBrandt — som målt i værdi sidder på […] % på markedet — på køleskabsmarkedet i Frankrig Whirlpool ([…] %), Indesit ([…] %) og Electrolux ([…] %). På frysermarkedet er FagorBrandts ([…] %) største konkurrenter Whirlpool ([…] %), Liebherr ([…] %) og Electrolux ([…] %).

Madlavning

(89) Vedette-mærket havde i 2007 en omsætning inden for madlavningsapparater på [5-10] mio. EUR, svarende til [0,5-1,5] % af FagorBrandt-koncernens omsætning.

(90) Hvis markedsføringen af madlavningsapparater standses i fem år, vil konkurrenterne kunne befæste deres position på markedet for komfurer. Ifølge GfK-undersøgelsen fra 2007 er de vigtigste konkurrenter til FagorBrandt (som målt i værdi har en markedsandel på […] %) på markedet for komfurer i Frankrig) Indesit ([…] %), Electrolux ([…] %) og Candy ([…] %).

Opvaskemaskiner

(91) I 2007 havde Vedette-mærket en omsætning inden for opvaskemaskiner på [5-10] mio. EUR, svarende til [0,5-1,5] % af FagorBrandt-koncernens omsætning.

(92) Ifølge GfK-undersøgelsen fra 2007 er de største konkurrenter til FagorBrandt (som målt i værdi har en markedsandel på […] %) på det franske marked for opvaskemaskiner) BSH ([…] %), Whirlpool ([…] %) og Electrolux ([…] %). Standsningen af markedsføringen af Vedette-opvaskemaskiner vil derfor sætte konkurrenterne i stand til at udbygge deres position på markedet.

Konklusion angående de yderligere kompenserende foranstaltninger

(93) De Vedette-produkter, som trækkes ud af markedet, repræsenterer således [3-5] % af koncernens omsætning ([34]). De franske myndigheder har oplyst, at det vil kræve betydelige tilpasninger i virksomheden […].

([34]) I 2007 tegnede disse produkter sig for [30-40] % af Vedette-mærkets omsætning og [4-6] % af FagorBrandts omsætning på det franske marked inden for hårde hvidevarer.

6.6.4. *Konklusion angående de kompenserende foranstaltninger som helhed*

(94) De kompenserende foranstaltninger består i standsning af markedsføringen af visse produkter (madlavning, køl og frys samt opvaskemaskiner) af Vedette-mærket ([35]) i fem år og afhændelse af Brandt Components. Denne indskrænkning af virksomhedens tilstedeværelse på markedet er reel (altså ikke ubetydelig), men af begrænset omfang. Denne indskrænkning står derfor i et rimeligt forhold til de ovenfor beskrevne konkurrence- og samhandelsfordrejningers omfang.

(95) Kommissionen finder derfor, at disse foranstaltninger kan forhindre uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger som omhandlet i punkt 38-40 i omstruktureringsrammebestemmelserne.

6.7. **Begrænsning af støtten til et minimum: et reelt bidrag fra støttemodtageren uden støtte**

(96) For at støtten skal kunne godkendes, kræves det i punkt 43-45 i omstruktureringsrammebestemmelserne, at støttebeløbet og støtteintensiteten er begrænset til det absolutte minimum, der er nødvendigt for at kunne gennemføre omstruktureringen under hensyn til virksomhedens, aktionærernes eller den pågældende koncerns finansielle ressourcer. Støttemodtagerne skal selv yde et betydeligt bidrag til omstruktureringsplanen med egne midler, herunder ved afhændelse af aktiver, som ikke er nødvendige for virksomhedens overlevelse, eller ved ekstern finansiering på markedsvilkår.

(97) Som nævnt i nr. 43 i åbningsbeslutningen beløber omstruktureringsomkostningerne som beskrevet i de franske myndigheders anmeldelse sig til [50-90] mio. EUR. De finansieres således ([36]):

	Mio. EUR	%
Omstruktureringsomkostninger	[50-90]	100
Finansieret gennem:		
Støttemodtagerens eget bidrag	[0-10]	[…]
Aktionærens bidrag	26,9	[…]
Statsstøtte	31	[40-50]

([35]) Formålet med denne foranstaltning er at trække de pågældende Vedette-produkter ud af markedet. Det er derfor klart, at virkningerne heraf går tabt, hvis FagorBrandt gav en anden virksomhed licens på produktion og/eller markedsføring af disse produkter under Vedette-mærket.

([36]) I åbningsbeslutningen blev det fejlagtigt anført, at støttemodtagerens eget bidrag udgjorde 4,6 %, men i anmeldelsen var der klart angivet et beløb på 4,6 mio. EUR.

(98) I nr. 44 i åbningsbeslutningen rejste Kommissionen to tvivlsspørgsmål angående disse tal. For det første anmodede den de franske myndigheder om en begrundelse for, hvorfor de ikke havde indregnet tilbagebetalingen af støtten i omstruktureringsomkostningerne. For det andet udbad den sig en nærmere redegørelse for støttemodtagerens eget bidrag.

(99) De franske myndigheder besvarede det andet punkt ved at oplyse, at støttemodtagerens eget bidrag bestod af banklån, som FagorBrandt optog på markedet. De præciserede, at virksomheden i 2006 havde optaget banklån på i alt [25-30] mio. EUR, som i 2007 blev forhøjet til [30-35] mio. EUR ([37]). Sikkerhedsstillelsen bestod i lagre af færdigprodukter. Kommissionen bemærker, at der her er tale om en »ekstern finansiering på markedsvilkår« som omhandlet i punkt 43 i omstruktureringsrammebestemmelserne, hvilket derfor er et gyldigt bidrag.

(100) Med hensyn til det første tvivlsspørgsmål Kommissionen rejste, oplyste de franske myndigheder, at tilbagebetalingen af en uforenelig støtte ikke uden videre kan medregnes som omstruktureringsomkostninger (og heller ikke som støttemodtagerens eget bidrag, jf. punkt 43 og 44 i omstruktureringsrammebestemmelserne). Det var grunden til, at den ikke blev indregnet i omstruktureringsomkostningerne. De oplyste dog, at denne tilbagebetaling, som blev sat til ca. [25-30] mio. EUR (inkl. renter) naturligvis var indregnet i den forretningsplan, der var vedlagt anmeldelsen, ligesom enhver anden normal finansiel udgift. Kommissionen finder, at en sådan tilbagebetaling altid skal indregnes i forretningsplanen, hvilket var tilfældet her ([38]). Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt denne tilbagebetaling rent formelt skal betragtes som en omstruktureringsomkostning som omhandlet i punkt 43 i omstruktureringsrammebestemmelserne, bemærker Kommissionen, at selv hvis det var tilfældet, ville det ikke kunne føre til, at støttemodtagerens eget bidrag blev reduceret til under de 50 %, der kræves i punkt 44 i omstruktureringsrammebestemmelserne. For hvis tilbagebetalingen af støtten med renter var blevet medregnet som en omstruktureringsomkostning — der ville være tale om et beløb på ca. [75-100] mio. EUR — ville det bevirke, at den del af omstruktureringsomkostningerne, der blev finansieret af støtten, blev reduceret yderligere, og at den del, der skulle finansieres af støttemodtageren ([39]) og dennes aktionærer, blev større. Kommissionen behøver derfor ikke at tage stilling til dette spørgsmål.

(101) De betænkeligheder, Kommissionen gav udtryk for i sin åbningsbeslutning, er dermed blevet elimineret, og Kommissionen drager den konklusion, at støttemodtagerens eget bidrag og aktionærens bidrag overstiger de 50 % af omstruktureringsomkostningerne, der i henhold til punkt 44 i omstruktureringsrammebestemmelserne kræves for store virksomheder.

(102) Påstanden fra den konkurrent, der har ønsket at forblive anonym, om, at støtten ikke er begrænset til et minimum, fordi FagorBrandt kan opnå finansiering hos sin aktionær og den gruppe, aktionæren tilhører, har Kommissionen allerede tilbagevist tidligere i forbindelse med analysen af virksomhedens støtteberettigelse.

(103) Ud over undersøgelsen af, om det principielle krav om et egetbidrag på over 50 % er overholdt, har Kommissionen også foretaget en vurdering af, om støtten var begrænset til det strengt nødvendige, især på grundlag af kriterierne i punkt 45 i omstruktureringsrammebestemmelserne. Kommissionen finder, at det er tilfældet, og at støttebeløbet ikke »giver virksomheden et likviditetsoverskud, der kan anvendes til aggressive, markedsfordrejende aktiviteter uden tilknytning til omstruktureringsprocessen«. Kommissionen bemærker, at koncernen fortsat vil have en stor gæld også efter at have modtaget støtten og efter omstruktureringens afslutning.

6.8. **Fuld gennemførelse af planen**

(104) FagorBrandts omstruktureringsplan, herunder alle tilsagnene fra Frankrig, skal gennemføres i fuldt omfang ([40]). Kommissionen forlanger at blive holdt underrettet om udviklingen i gennemførelsen af planen og tilsagnene i forbindelse hermed.

7. **KONKLUSION**

(105) Støtten kan erklæres forenelig med fællesmarkedet, forudsat at de betingelser, der er stillet, opfyldes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, som Frankrig påtænker at yde til FagorBrandt på i alt 31 mio. EUR, er forenelig med fællesmarkedet på de i artikel 2 fastsatte betingelser.

([37]) Brev fra de franske myndigheder af 15.2.2008.

([38]) I sin beslutning 2006/747/EF fandt Kommissionen, at den omstændighed, at der i forretningsplanen ikke var taget hensyn til tilbagebetalingen af en uforenelig støtte, virksomheden havde modtaget, bestyrkede den konklusion, at planen ikke åbnede mulighed for en genoprettelse af virksomhedens langsigtede rentabilitet.

([39]) Hele beløbet for de ovennævnte banklån [30-35] mio. EUR ville så blive medregnet som eget bidrag.

([40]) Som tidligere nævnt blev omstruktureringsplanen påbegyndt i 2004, og størsteparten af omstruktureringsforanstaltningerne er allerede iværksat.

Artikel 2

1. De franske myndigheder skal udsætte udbetalingen af den i artikel 1 omhandlede støtte til FagorBrandt, så længe den uforenelige støtte, der var genstand for beslutning 2004/343/EF, ikke er effektivt tilbagesøgt fra FagorBrandt.

2. Den omstruktureringsplan for FagorBrandt, som Frankrig den 6. august 2006 ([41]) forelagde Kommissionen, skal gennemføres i fuldt omfang.

3. FagorBrandt skal standse markedsføringen af køleskabe og frysere, madlavningsapparater og opvaskemaskiner af Vedettemærket i fem år; denne femårsperiode begynder at løbe senest syv måneder efter datoen for meddelelsen af denne beslutning.

4. For at sikre tilsynet med opfyldelsen af de i stk. 1-3 fastsatte betingelser skal Frankrig indsende årlige rapporter til Kommissionen om udviklingen i omstruktureringen af FagorBrandt, tilbagesøgningen af den i stk. 1 omhandlede uforenelige støtte, udbetalingen af den forenelige støtte og gennemførelsen af de kompenserende foranstaltninger.

Artikel 3

Frankrig underretter senest to måneder efter datoen for meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. oktober 2008.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen

([41]) Der er tale om en fejl: Læs »2007« i stedet for »2006«.